

рамо отиваше на извора. Исусъ ту помагаше на Иосифа, ту четѣше книги, ту играеше съ връстниците си, а всѣка сѣбота ходѣше въ синагогата. Лека полека той почна да разбира, че Богъ е неговъ баща. Божията милость падаше върху сърдцето му като небесна роса и свѣтѣше съ невидими лжчи около детското му свѣтло чело.

Асенъ Разцвѣтниковъ

Зимна пѣсенъ

*Вѣтърътъ шушне въ горитъ,
ледъ въ планината трещи,
спи ми ти, малко момиче,
съ ведри зелени очи.*

*Спи и сънувай въ нощитъ,
пълни съсъ ведростъ и снѣгъ,
какъ вѣвъ полята зарити
малки кокичета спятъ.*

*Съ пролѣтъ въ очитъ зелени,
съ бѣли и чисти була,
спятъ тѣ и чакатъ смирено
своята мащеха зла.*

*Стаѣ ли рано сърдита
и ги прокуди по мракъ,
тѣ ще загинатъ зарити
въ скрежа и синия снѣгъ;*

*тѣ ще загинатъ самички,
и ще угаснатъ вѣвъ страхъ
малкитъ живи очички
съ младата пролѣтъ вѣвъ тѣхъ.*

*Скрежъ се люлъѣ въ горитъ,
ледъ въ планината трещи,
спи ми ти, малко момиче,
съ ведри зелени очи.*